

[Otto Mørch.]

ri af rognfisk; nej, jeg ikke alene formoder det, det er konstateret, og det er derfor, organisationerne også har bakket mig op.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg bliver nødt til at erindre det ærede medlem om, at når man foretager ændringer i love og bestemmelser, også fredningsbestemmelser, støtter man sig i reglen på den sagkundskab, der er til rådighed for ministerierne og for administrationen, og det er da det, jeg har gjort. Jeg vil også erindre om, at de bestemmelser, der i øjeblikket er gældende, er gennemført efter ønske fra og med billigelse af de pågældende organisationer.

Det ærede medlem nævnte, at der stod organisationer bagved, men jeg hørte ikke navnene på disse organisationer. Jeg har imidlertid opfattet det sådan, at det var de lokale organisationer, det drejede sig om, mens de organisationer, som vi plejer at høre ved ændringer af fiskeribestemmelser, er de hovedorganisationer, som vi anser for forhandlingsberettigede.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Krog Hansen* til arbejdsministeren:

„Sympatiserer ministeren med den tendens, et flertal af arbejdsrettens dommere synes at have til altid at følge arbejdsgivernes krav om skærpede domme, og finder ministeren det ikke nødvendigt at tage „Lov om arbejdsretten“ af 4. oktober 1919 op til revision?“

Skriftlig begrundelse:

I flere tilfælde har vi været vidne til, at arbejdsretten har afsagt domme, der hvilede på et totalt forældet retsgrundlag, et retsgrundlag, som efterhånden er 50 år gammelt. Endvidere har vi under den sidste tids uro på arbejdsmarkedet konstateret, at arbejdsretten igennem en umotiveret forhøjelse af bodsbeløbene ikke har medvirket til mere ro på de danske arbejdspladser, en ro, som må være rettens primære sigte.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Krog Hansen: Arbejdsretten har ikke været særlig populær blandt arbejderne. Der er derfor ikke noget nyt i, at brede kredse inden for fagbevægelsen kritiserer dens afgørelser og betragter den som en standret. Det nye i situationen, som også danner baggrund for mit spørgsmål, er punkt 1: at det fra dag til dag er blevet 40-50 pct. dyrere at strejke, en forhøjelse, som intet har med pristallet at gøre, men udelukkende skyldes et krav fra arbejdsgiverne.

Punkt 2: at fagbevægelsens dommere enten er udtrådt eller overvejer at udtræde af dommerkollegiet, en overvejelse, som ikke skyldes kommunistisk infiltration. Spørgsmålet er, hr. minister, om vi skal lade 7 og 5 være lige, eller om vi skal gøre noget ved sagen.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Hr. Krog Hansen spørger, om jeg ikke finder tiden inde til at tage loven om arbejdsretten op til revision, og begrundet sit spørgsmål med henvisning til nogle domme, som han ikke kan lide. Af dagspressen forstår jeg, at det kommunistiske partis, man kan vist sige selvbestaltede repræsentant her i folketinget kan ventes at ville foreslå arbejdsretten helt ophævet. I den anledning skal jeg kort tilkendegive, at det ikke kunne falde mig ind at medvirke til at ophæve arbejdsretten, og at det ikke indgår i min tankegang at søge loven revideret på det grundlag, hr. Krog Hansen baserer sit spørgsmål på.

Jeg anser arbejdsretten for at være en af de mest originale og en af de mest demokratiske institutioner, det danske samfund har skabt. Dommerne vælges af arbejdsmarkedets parter selv, og rettens formandskab udpeges af disse valgte dommere. Da loven senest i 1964 var genstand for ændringer, skete det på grundlag af indstilling fra arbejdsretskommissionen af 1956, hvori arbejdsretten og arbejdsmarkedets hovedorganisationer havde sæde. Det er efter min mening ganske klart, at ændringer i lovgrundlaget for arbejdsmarkedets egen retsinstans også i fremtiden må forudsætte tilkendegivelser fra arbejdsmarkedets hovedorganisationer og fra arbejdsretten selv om, hvorvidt ændringer er ønskelige.

Lad mig tilføje, at retsgrundlaget for